

Mayoral presenta una exposició monogràfica dedicada a Salvador Dalí (Figueres, 1904 – 1989), que consta d'una acurada selecció de vint-i-vuit obres de l'artista. Les peces són testimoni dels seus vincles amb el paisatge de Cadaqués i amb les tradicions més properes, les quals són ahora creadores de noves idees i noves formes. La mostra compta amb la col·laboració de Chus Martínez, que n'ha escrit l'assaig.

Tant en l'artista com en l'obra de Salvador Dalí, que fou artífex del gran canvi de paradigma artístic de la contemporaneïtat, hi ha fortes premonicions de situacions que conformen el nostre present. En efecte, com ens fa notar Chus Martínez: «la seva obsessió per l'autogeneració, la seva insistència a mantenir una ambivalència en la lectura i la interpretació de gènere i sexualitat, una identitat no binària, el seu interès per comprendre processos de la vida des de l'art i en companyia de la ciència, el seu interès per aprofundir en la cultura vernacla i manifestar-la en la seva obra i en la seva vida...». El propi artista manifestava que cal provocar confusió sistemàticament, ja que això allibera la creativitat: «Tot el que és contradictori crea vida». I és aquesta ambivalència la que ens captiva, ens atrapa i ens interessa enormement també avui.

Dalí va un pas més enllà, ja que, si bé veiem l'obra aquí, a la sala d'exposicions, «no és forassenyat pensar que l'obra podria trobar-

se en el cor d'un bosc o erigir-se davant nostre en una platja de Cadaqués. Quan som davant de la seva obra, Salvador Dalí ho vol tot de nosaltres, vol que deixem que els nostres sentits i els sentirs de l'obra flueixin junts sempre» (Chus Martínez).

D'entre la selecció de peces, destaquem *Étude pour la Madonna de Port Lligat (Estudi per a La Madonna de Port Lligat)* (1949), un estudi de la primera versió de l'obra que Dalí realitzà de *La Madonna de Port Lligat* i que ja revela gran part de la iconografia clau de la monumental obra posterior. Per crear aquesta obra Dalí s'inspirà en les pintures religioses renaixentistes, particularment en Piero della Francesca. Gala apareix al centre, asseguda com una Madonna, i el nen Jesús nu sembla surar en l'espai sobre un pa; al fons s'entreveu el paisatge i les illes de Portlligat. Altres obres destacades són els paisatges antropomòrfics *Primavera* i *Tardor*, ambdós datats circa el 1950, on la presència dels elements de natura, vida-mort, plenitud-decadència... ens demostren també com Salvador Dalí entén que l'art, en tant que creació, és el lloc idoni per qüestionar assumptes sobre l'origen de la vida i la intel·ligència.

### Saber mirar és una manera d'inventar.

Salvador Dalí

Una altra de les obres en què Dalí utilitzà la seva personal iconografia fou *Destino, étude de personnages* (c. 1945), un dibuix preparatori dels que realitzà l'artista per a la pel·lícula de Disney. L'Empordà torna a ser-hi present i acompanya els personatges en el seu el procés creatiu. La pel·lícula va utilitzar els treballs de Dalí com a punt de partida i s'estrenà finalment el 2003.

Acompanyen aquesta selecció de dibuixos un seguit d'objectes i fotografies de l'artista.

**Salvador Dalí** / Pintor, decorador, escriptor i pensador. Freqüentà la Residència de Estudiantes i s'integrà al grup Generació del 27. S'instal·là a París a finals dels anys 1920, on esdevingué la figura més brillant del surrealisme pictòric; allà conegué Gala, que es convertí en la seva dona, musa i consellera. Entre 1940-48 a Nova York consolidà la seva projecció internacional. Destaca l'exposició de 1941 al MoMA i la publicació de *The Secret Life of Salvador Dalí* (1942).

La seva pintura partí del noucentisme i després adoptà el que ell anomenà «activitat paranoicocrítica», en base a la qual sorgiren les seves obres més característiques: escenes oníriques d'extraordinària minuciositat tècnica. A Itàlia, coincidint amb la Guerra Civil espanyola, predominaren els temes religiosos, històrics i al·legòrics, i en tornar a Espanya, el 1948, seguí la tradició dels grans místics de la literatura castellana. En etapes successives emprà l'holografia i realitzà pintures estereoscòpiques. Conreà el cartellisme, el gravat i la il·lustració de llibres, i també dissenyà joies i escultures.

**Mayoral** / Galeria d'art fundada el 1989 amb seus a Barcelona i a París. Articula un programa expositiu que abarca des de l'art de postguerra fins a la contemporaneïtat amb artistes com Tàpies, Chillida, Millares, Saura, Zóbel, Francés, Guerrero, Rivera i Chordà, així com artistes claus del segle XX, com Miró i Picasso, fins a la contemporaneïtat amb noms com Macarrón, Oliver i Pratts.

Desenvolupa projectes rigorosament comissariats fruit d'un exhaustiu procés de recerca. La galeria compta amb el suport de les famílies dels artistes, de fundacions i altres institucions i la complicitat d'un bon nombre de col·leccionistes i museus, tant públics com privats, per acomplir la seva missió.

La galeria participa a les fires Art|Basel Miami Beach, Art|Basel Hong Kong, TEFAF Maastricht, TEFAF New York i ARCOmadrid.

